

VOORBERICHT

Het ontwerp voor de onderhavige Benelux-Overeenkomst op het gebied van de jacht en de vogelbescherming, met de daarbij behorende gemeenschappelijke memorie van toelichting, is op 31 december 1969 door het Comité van Ministers ter fine van *advies* voorgelegd aan de *Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad*. De Raad publiceerde dit ontwerp onder nummer 104-1.

Zoals in de aanbiedingsbrief van de Voorzitter van het Comité van Ministers aan de Voorzitter van de Interparlementaire Raad is gesteld, wordt met deze Overeenkomst een dubbel doel beoogd. Enerzijds voorziet de Overeenkomst — overeenkomstig de besluiten van de Benelux-Regeringsconferentie van 28 en 29 april 1969 — in de *afschaffing aan de binnengrenzen van Benelux van alle controles en formaliteiten* welke in de drie landen bestaan uit hoofde van de jachtwetten en de reglementeringen in verband met de vogelbescherming. Anderzijds heeft de Overeenkomst tot doel een *harmonisatie* tot stand te brengen van de wettelijke bepalingen der drie landen op het gebied van de jacht en de bescherming der vogelstand, welke zijn uitgevaardigd in het belang van de grondgebruikers, van de landbouw en van de natuurbescherming.

De Verenigde Commissies voor de Landbouw en voor de Culturele Aangelegenheden van de Interparlementaire Raad behandelden het ontwerp op 27 februari 1970 en stelden, in overleg met de regeringsdeskundigen, voor enkele wijzigingen aan te brengen in de tekst van de ontwerp-Overeenkomst. Deze wijzigingsvoorstellen zijn opgenomen in de Bijlage van het namens de Verenigde Commissies door de Heer A.J. Hutschemakers uitgebrachte *Verslag*, stuk 104-3. Ter plenaire vergadering van 25 april 1970 bracht de Interparlementaire Raad met eenparigheid van stemmen een *gunstig advies* uit over het ontwerp met het verzoek aan de Regeringen rekening te houden met de wijzigingen, voorgesteld in de Bijlage van het Verslag der Verenigde Commissies, alsmede met een, door de leden M.-A. Pierson en P. Herbiet ter vergadering ingediend en door de Raad goedgekeurd, amendement ertoe strekkende het begin van artikel 8 te wijzigen. Dit advies is opgenomen in stuk 104-3 van de Raad. Deze wijzigingsvoorstellen zijn ter zitting namens de Regeringen aanvaard.

Conform het advies van de Interparlementaire Raad stelde het *Comité van Ministers* op 10 juni 1970, op grond van artikel 19 b) van het Unieverdrag, de definitieve tekst op van de Overeenkomst en van de daarbij behorende Gemeenschappelijke Memorie van toelichting (zie besluit M (70) 7, hierna opgenomen op blz. 4).

Op dezelfde datum, 10 juni 1970, is de Overeenkomst door de Gevolmachtigden der drie Regeringen *ondertekend*. Zij zal in werking treden op de eerste dag van de tweede maand volgende op de

neerlegging van de derde akte van bekrachtiging en zal voor een zelfder tijd van kracht blijven als het Unieverdrag.

De *uitvoering* van de in de Overeenkomst aangegane verbintenissen geschiedt door elk der drie Regeringen. Aan de bepalingen der Overeenkomst, die concrete verplichtingen tot aanpassing der wetgevingen inhouden, (dit geldt met name op het gebied van de jacht) dient door de Regeringen bij de inwerkingtreding van de Overeenkomst uitvoering te worden gegeven; de huidige wetgeving der drie landen beantwoordt echter reeds in vele gevallen aan deze bepalingen. Voor het overige zullen de uitvoeringsmaatregelen der Overeenkomst worden getroffen op grond van *beschikkingen van het Comité van Ministers* van de Benelux Economische Unie (zie de artikelen 1, lid 3, 7, 11 en 13, lid 1), welke worden genomen overeenkomstig de procedure voor besluitvorming, voorzien in artikel 18 van het Unieverdrag. Deze beschikkingen verbinden de Regeringen op dezelfde wijze als die welke op grond van artikel 19 a) van dat Verdrag worden genomen. Zij hebben derhalve geen rechtstreekse werking, doch elk der Regeringen is ertoe gehouden, voorzover nodig, nationale uitvoeringsbesluiten vast te stellen, teneinde haar wetgeving aan te passen aan het in de beschikkingen bepaalde. Deze uitvoeringsbesluiten dienen in werking te treden op de in de beschikkingen bepaalde data en mogen slechts met andere bepalingen worden aangevuld voorzover de Overeenkomst zulks toelaat.

**Opstelling
door het Comité van Ministers
van een Benelux-Overeenkomst
inzake de jacht
en de vogelbescherming**

M (70) 7

Het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie,

Gelet op artikel 19 b) van het Benelux-Unie-Verdrag,

Gelet op het door de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad
op 25 april 1970 uitgebrachte advies,

Heeft de tekst opgesteld van een Benelux-Overeenkomst op het
gebied van de jacht en de vogelbescherming, alsmede van een daar-
bij behorende gemeenschappelijke memorie van toelichting.

Deze teksten zijn hierbij gevoegd.

De Benelux-Overeenkomst zal worden voorgelegd aan de Overeen-
komstsluitende Partijen, teneinde na ondertekening in werking te
worden gesteld overeenkomstig de grondwettelijke bepalingen van
ieder der Overeenkomstsluitende Partijen.

Gedaan te Brussel, op 10 juni 1970.

De Voorzitter van het Comité van Ministers,

G. THORN

BENELUX-OVEREENKOMST
OP HET GEBIED VAN DE JACHT
EN DE VOGELBESCHERMING

CONVENTION BENELUX
EN MATIERE DE CHASSE
ET DE PROTECTION DES OISEAUX

**BENELUX-OVEREENKOMST
OP HET GEBIED VAN DE JACHT
EN DE VOGELBESCHERMING**

De Regering van het Koninkrijk België,

De Regering van het Groothertogdom Luxemburg,

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden,

Gelet op artikel 6 van het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, ondertekend te 's-Gravenhage op 3 februari 1958 ;

Gelet op het op 18 oktober 1950 te Parijs tot stand gekomen Internationaal Verdrag tot Bescherming van Vogels, waarbij de drie Beneluxlanden partij zijn ;

Bezielde door de wens een harmonisatie tot stand te brengen van de beginselen van hun, in het belang van de grondgebruikers, van de landbouw en van een doeltreffende natuurbescherming vastgestelde wettelijke bepalingen op het gebied van de jacht en de bescherming van in het wild levende vogels ;

Overwegende dat deze harmonisatie kan bijdragen tot een toenadering tussen de wetgevingen inzake het vervoer van wild en van in het wild levende vogels, alsmede tot de afschaffing van controles en formaliteiten aan de binnengrenzen van Benelux ;

Gelet op het advies van de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad van 25 april 1970 ;

Zijn het volgende overeengekomen :

DEEL I : JACHT

Artikel 1

1. Elk der drie Regeringen verbindt zich in haar nationale wetgeving het wild volgens de volgende categorieën te rangschikken : grof wild, klein wild, waterwild, overig wild.

2. In de zin van deze Overeenkomst wordt verstaan onder :
- a) grof wild : edelherten (*Cervus elaphus*), reeën (*Capreolus capreolus*), damherten (*Dama dama*), moeflons (*Ovis musimon*) en wilde zwijnen (*Sus scrofa*) ;
 - b) klein wild : hazen (*Lepus europaeus*), fazanten (*Phasianus colchicus*), korhoenders (*Lyrurus tetrax*), patrijzen (*Perdix perdix*), houtsnippen (*Scolopax rusticola*) ;
 - c) waterwild : alle soorten ganzen en eenden (*Anatidae*), goudplevieren (*Pluvialis apricarius*), watersnippen (*Gallinago gallinago*), poelsnippen (*Gallinago media*), bokjes (*Lymnocyptes minimus*) en meerkoeten (*Fulica atra*) ;
 - d) overig wild : houtduiven (*Columba palumbus*), zwarte en bonte kraaien (*Corvus corone corone* en *Corvus corone cornix*), roeken (*Corvus frugilegus*), kauwen (*Corvus monedula*), vlaamse gaaien (*Garrulus glandarius*), eksters (*Pica pica*), konijnen (*Oryctolagus cuniculus*), vossen (*Vulpes vulpes*), wilde katten (*Felis sylvestris*), verwilderde katten (*Felis catus*), bunzings (*Putorius putorius*), hermelijnen (*Mustela erminea*), wezels (*Mustela nivalis*), eekhoorns (*Sciurus vulgaris*), boom- en steenmarters (*Martes martes* en *Martes foina*), dassen (*Meles meles*), otters (*Lutra lutra*) en zeehonden (*Phoca vitulina* en *Halichoerus grypus*).
3. Het krachtens artikel 15 van het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie ingestelde Comité van Ministers kan de in lid 2 vermelde opsommingen wijzigen of aanvullen door middel van overeenkomstig artikel 19 a) van het Unieverdrag genomen beschikken.
4. In afwachting van de harmonisatie van de categorieën wild kan elk van de Overeenkomstsluitende Partijen andere diersoorten aan deze categorieën toevoegen.

Artikel 2

De drie Regeringen plegen overleg over de data van opening en sluiting van de jacht.

Artikel 3

De terreinen waarop de jacht met het geweer wordt uitgeoefend moeten aan minimale afmetingen voldoen. Deze afmetingen worden in elk land afgestemd op de cynegetische omstandigheden, met dien verstande dat :

- a) de minimum aaneengesloten oppervlakte zowel in Nederland als ten noorden en ten westen van de lijn Samber en Maas in België 25 hectare bedraagt, doch ten zuiden van deze lijn in België, evenals in Luxemburg, 50 hectare ;
- b) de jacht op waterwild toegestaan is op terreinen van geringere oppervlakte, mits deze, op het ogenblik dat die jacht wordt uitgeoefend, een minimum aaneengesloten wateroppervlakte van een hectare omvatten.

Nochtans kan geen van de drie landen geringere minimumoppervlakten vaststellen dan die, welke thans op grond van de nationale wetgeving gelden.

Artikel 4

De drie Regeringen plegen overleg over de tot jagen geoorloofde wapens, munitie en overige middelen en tuigen, alsmede over de wijze waarop de jacht mag worden uitgeoefend.

Artikel 5

1. Met inachtneming van de nationale sanitaire bepalingen is het vervoer en het in de handel brengen van levend of dood wild toegestaan vanaf de datum van opening tot en met de tiende dag na sluiting van de jacht op dit wild.
2. Vanaf de elfde dag na sluiting tot de datum van opening van de jacht is het vervoer en het in de handel brengen van levend of dood wild slechts toegestaan overeenkomstig de bepalingen uitgevaardigd door de Regering van het land waar het vervoer of het in de handel brengen plaatsvindt.

Artikel 6

In het verkeer met derde landen is de in-, uit- en doorvoer van levend of dood wild slechts toegestaan overeenkomstig de geldende bepalingen van de partnerlanden waar deze handelingen plaatsvinden.

DEEL II : BESCHERMING VAN DE VOGELSTAND

Artikel 7

De drie Regeringen verbinden zich de in de Beneluxlanden in het wild levende vogelsoorten, andere dan die welke op grond van artikel 1 als wild worden beschouwd, te beschermen ; daartoe stelt het Comité van Ministers, onverminderd het bepaalde in artikel 8, de beschermingsmaatregelen, alsmede de vogelsoorten waarop deze betrekking hebben, vast door middel van overeenkomstig artikel 19 a) van het Unieverdrag genomen beschikkingen.

Artikel 8

1. Elk der drie Regeringen verbindt zich haar nationale wetgeving zodanig aan te passen dat het te allen tijde en waar dan ook verboden is vogels, behorende tot de krachtens artikel 7 aangewezen soorten, alsmede hun eieren, ook uitgeblazen, en hun jongen ten verkoop voorhanden te hebben, te verkopen, te kopen en te leveren ; dit verbod geldt ook voor opgezette exemplaren van deze soorten, behoudens daarvan verkregen ontheffing door de bevoegde nationale autoriteiten.
2. Het vervoeren van de in lid 1 bedoelde vogels, alsmede van hun eieren en jongen, is slechts toegestaan overeenkomstig de geldende bepalingen van het land op wiens grondgebied het vervoer plaatsvindt.

Artikel 9

In het verkeer met derde landen is de in-, uit- en doorvoer van alle levende of dode vogels, alsmede van hun eieren en hun jongen, slechts toegestaan met voorafgaande machtiging van de partnerlanden waar deze handelingen plaatsvinden.

DEEL III : ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 10

Het toezicht op de naleving van het bepaalde in de artikelen 5, 6, 8 en 9 wordt uitgeoefend in het binnenland van elk der

landen, aan de buitengrenzen van Benelux en niet bij gelegenheid van de overschrijding van de binnengrenzen van Benelux.

Artikel 11

Het Comité van Ministers stelt door middel van overeenkomstig artikel 19 a) van het Unieverdrag genomen beschikkingen de maatregelen vast welke, in afwijking van het bepaalde in de artikelen 5 lid 2, 6, 8 lid 2, en 9, in een of meer landen dienen te worden genomen, teneinde te voorkomen dat belangen van partnerlanden worden geschaad.

Artikel 12

Elk der drie landen behoudt de bevoegdheid in zijn wetgeving bepalingen te handhaven of op te nemen waarin aangelegenheden worden geregeld waarvoor in deze Overeenkomst geen regeling is getroffen, mits die bepalingen niet strijdig zijn met de Overeenkomst.

Artikel 13

1. Elk der drie Regeringen behoudt zich het recht voor om, het belang van de wetenschap, van het natuurbeheer of tot voorkoming van schade, afwijkingen toe te staan van de bepalingen van deze Overeenkomst, mits tevoren dienaangaande overeenstemming is bereikt in het Comité van Ministers door middel van een overeenkomstig artikel 19 a) van het Unieverdrag genomen beschikking.
2. In dringende gevallen echter, kan elk der Regeringen, in afwachting van de beschikking van het Comité van Ministers, afwijkende maatregelen nemen en toepassen gedurende een tijdvak van ten hoogste drie maanden. Van deze voorlopige toepassing wordt door de Secretaris-Generaal van de Benelux Economische Unie aan de andere Regeringen kennis gegeven.

Artikel 14

Ter uitvoering van artikel 1, tweede lid, van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-

Gerechtshof, worden de bepalingen van deze Overeenkomst aangewezen als gemeenschappelijke rechtsregels voor de toepassing van de hoofdstukken III en IV van dat Verdrag.

Artikel 15

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, is deze Overeenkomst slechts van toepassing op het in Europa gelegen grondgebied.

Artikel 16

1. Deze Overeenkomst zal worden bekrachtigd. De akten van bekrachtiging zullen wordei nederdelegd bij de Secretaris-Generaal van de Benelux Economische Unie, die de Overeenkomstsluitende Partijen in kennis stelt van de nederlegging van die akten.
2. Deze Overeenkomst treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand na die waarin de datum van nederlegging van de derde akte van bekrachtiging valt.
3. Zij blijft voor een zelfde tijd van kracht als het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN TE BRUSSEL, op 10 juni 1970, in drievoud, in de Nederlandse en de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Voor de Regering van het Koninkrijk België :

H. FAYAT.

Voor de Regering van het Groothertogdom Luxemburg :

G. THORN.

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden :

H.J. de KOSTER.

GEMEENSCHAPPELIJKE
MEMORIE VAN TOELICHTING

EXPOSE DES MOTIFS COMMUN

ALGEMEEN

Het Benelux-Unieverdrag, dat sinds 1 november 1960 van kracht is, stelt tussen België, Luxemburg en Nederland een Economische Unie in, welke een vrij verkeer van personen, goederen, kapitalen en diensten omvat (artikel 1).

Artikel 6 bepaalt, dat de Hoge Verdragsluitende Partijen er gezamenlijk op toezien dat geen wettelijk of uitvoerend voorschrift noch enig ander publiekrechtelijk voorschrift, in het bijzonder op het gebied van de gezondheid, het vrije verkeer op ongerechtvaardigde wijze belemmert.

De wetgevingen der Beneluxlanden op het gebied van de bescherming van de wildstand en van de vogelstand bevatten maatregelen die onder toepassing vallen van artikel 6 van het Unieverdrag.

Aldus hebben de voornaamste bepalingen van de *Belgische jachtwet* betrekking op de jachtkalender en het vervoerverbod buiten de periode dat de jacht geopend is. Het vervoer en derhalve ook de in- en uitvoer, alsmede het verhandelen van wild is slechts toegestaan vanaf het moment van de opening van de jacht tot en met de derde dag na sluiting van de jacht. Naast de officieren van de gerechtelijke politie is met name de douane belast met het toezicht op de naleving van het verbod tot vervoer, waaronder begrepen de in- en uitvoer.

De bepalingen op dit gebied vervat in de *Luxemburgse wetgeving* komen voor een groot deel overeen met die van de Belgische wet. De verschillen hebben betrekking op de bepalingen ten aanzien van de invoer van wild, die onder bepaalde voorwaarden in gesloten jachtperiode geoorloofd blijft in Luxemburg, alsmede op de vorming van de jachtvelden.

In de *Nederlandse jachtwet* zijn een aantal bepalingen met betrekking tot de toepassing van een jachtkalender en de voorschriften nopens de jachtvelden opgenomen die direct of indirect zijn gericht op de bescherming van de wildstand. Om economische redenen werd afgezien van een algeheel vervoerverbod en verbod van verhandeling, in de zin zoals voorgeschreven door de Belgische wet, doch bestaat een strikte reglementering op het vervoer van wild. Zo dient bij het vervoer van wild een verklaring van oorsprong te kunnen worden getoond. De mogelijkheden van de moderne koeltechniek hebben er toe geleid dat het vervoer en de

handel van wild in gesloten tijd wettelijk werd toegestaan. Naast de rijks- en gemeentepolitie is ook de dienst der douane belast met het toezicht op de naleving van deze reglementering.

Ten aanzien van de bescherming van de vogelstand bestaat in de drie Beneluxlanden een in-, uit en doorvoerverbod van bepaalde vogelsoorten die beschermd zijn. Met name is de douane belast met het toezicht op de naleving van dit verbod.

De opheffing zonder meer van de douanecontrole aan de intragrenzen, waardoor voldaan zou worden aan de bepalingen van het Unieverdrag, laat de problemen, voortspruitend uit de verschillen in de wetgevingen inzake de bescherming van de wild- en de vogelstand, onopgelost. Het is aanbevelenswaardig in de Beneluxlanden gecoördineerde regimes tot stand te brengen die steunen op gelijke beginselen en waarbij de uitvoeringsmaatregelen zo nauw mogelijk op elkaar aansluiten.

Op grond van de voorgaande overwegingen is deze Benelux-overeenkomst opgesteld; zij houdt eveneens rekening met de doelstellingen van het op 18 oktober 1950 te Parijs tot stand gekomen Internationaal Verdrag tot Bescherming van Vogels, waarbij de drie Beneluxlanden partij zijn.

De grondbeginselen van de overeenkomst zijn:

1. het onderscheid tussen, enerzijds, het wild en, anderzijds, de in het wild levende vogels;
2. het opnemen in de jachtwet van elk der drie landen van onderscheiden categorieën wild (grof wild, klein wild, waterwild en overig wild) en het vaststellen van de soorten die tot de genoemde categorieën behoren;
3. het coördineren van de openings- en sluitingsdata van de jacht;
4. het vaststellen van minimale afmetingen voor jachtvelden;
5. het coördineren van de maatregelen betreffende de tot jagen geoorloofde wapens, munitie en overige middelen en tuigen, alsmede betreffende de wijze waarop de jacht mag worden uitgeoefend;
6. het coördineren van de maatregelen betreffende het vervoer, zomede betreffende de in-, uit- en doorvoer van wild;
7. het beschermen van de in het wild levende vogelsoorten;

8. het verbieden van het verhandelen van in het wild levende vogelsoorten ;
9. het coördineren van de regimes welke van toepassing zijn op in-, uit- en doorvoer van vogels in het algemeen.

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Een gecoördineerd regime inzake jacht vereist een gelijkkluidende definitie van het begrip « wild ».

Alleen de Nederlandse jachtwet kent een nauwkeurige definitie.

De Belgische jachtwet geeft geen definitie van « wild », doch in enige artikelen worden bepaalde dieren genoemd waarop de wet van toepassing is (bijv. art. 2, 6, 6bis, 6ter, 7, 7ter, 10). Bovendien beschouwt de jurisprudentie als wild de dieren waarop men gewoon is te jagen.

De Luxemburgse jachtwet kent evenmin een definitie van wat onder « wild » moet worden verstaan. Op grond van enige in de jachtwet voorkomende artikelen kan evenwel worden afgeleid welke diersoorten in Luxemburg tot de categorieën grof wild, klein wild, waterwild en overig wild worden gerekend.

In artikel 1 van de Conventie wordt onderscheidt gemaakt tussen 4 categorieën wild, t.w. grof wild, klein wild, waterwild en overig wild. De aanwijzing van deze onderscheidene wildcategorieën en de daartoe behorende soorten strekt tot wegneming van onzekerheid omtrent de vraag of een bepaalde diersoort al dan niet tot het jachtwild wordt gerekend. De aanwijzing staat voorts in verband met andere wetsartikelen, welke bv. betrekking hebben op de wijze van bejagen, de daartoe geoorloofde middelen, de jachtvelden en de data van opening en sluiting van de jacht voor de onderscheidene wildsoorten.

Als grof wild, resp. klein wild en waterwild, zijn in artikel 1 die diersoorten aangeduid, welke naar hun aard of op basis van de huidige jachtwetgevingen in aanmerking komen om in de drie hoger vermelde categorieën te worden opgenomen.

Ook is een categorie « overig wild » onderscheiden. Van oudsher regelen de jachtwetten immers het bemachtigen van zekere dieren die, hoewel zij meestal niet rechtstreeks het voorwerp van de jacht zijn, toch enig belang voor de jacht bezitten. Tot deze groep dieren rekent men o.m. vossen, bunzings, wezels, verwilderde katten; sommige ervan, zoals vossen, worden af en toe bejaagd. Wegens hun levenswijze en hun aantal beschouwt men deze dieren meestal als schadelijk en tracht men ze het gehele jaar te bestrijden.

Door een steeds verdergaande aantasting van de biotopen van deze diersoorten lopen sommige daarvan echter gevaar te verdwijnen, zoals o.m. de das, de otter en de wilde kat. Het ecologisch onderzoek heeft voorts aangetoond, dat deze soorten evenals de gewone wildsoorten een belangrijke rol spelen in de voedselkringloop van de natuur. Het is dan ook niet uitgesloten dat het in de toekomst nodig zal zijn maatregelen te treffen voor hun bescherming. Voor een aantal hiervan, bv. de marter, is dit reeds het geval in Nederland. Uit de aard der zaak horen dergelijke maatregelen thuis in het raam van de jachtwetgeving. De opname in de categorie « overig wild » biedt daartoe de mogelijkheid.

Artikel 1, lid 3 bepaalt dat het Comité van Ministers, ingesteld krachtens artikel 15 van het Unieverdrag, bevoegd is om door middel van beschikkingen de lijst van de diersoorten, behorend tot de categorieën grof wild, klein wild, waterwild en overig wild aan te vullen. Het gaat hier — evenals in de artikelen 7, 11 en 13, lid 1 — om beschikkingen in de zin van artikel 19 a) van het Unieverdrag, dat bepaalt dat de beschikkingen de Hoge Verdragsluitende Partijen verbinden; deze dienen dus op het nationale vlak de nodige maatregelen te treffen om aan de beschikkingen uitvoering te geven.

In afwachting dat het Comité van Ministers op grond van artikel 1, lid 3 der Overeenkomst de harmonisatie van de categorieën wild zal hebben voltooid en op grond van artikel 7 de harmonisatie van de categorieën beschermde vogelsoorten zal hebben tot stand gebracht, kan elk der drie Regeringen vanzelfsprekend voorlopig andere diersoorten aan de in artikel 1 bedoelde categorieën wild toevoegen.

Artikel 2

In dit artikel gaan de drie Regeringen de verplichting aan overleg te plegen over de data van opening en sluiting van de jacht. Gelet op de verschillen in de geografische en de cynegetische omstandigheden is het niet noodzakelijk, dat in de drie Benelux-

landen een volstrekt uniforme jachtkalender zou gelden. Deze verschillen brengen overigens met zich mede, dat ook binnen de grenzen van één land niet altijd eenzelfde jachtkalender voor het gehele grondgebied behoeft te gelden.

Artikel 3

De uitoefening van de jacht dient enerzijds haar begrenzing te vinden in de regel dat de belangen van de grondgebruikers moeten worden ontzien en anderzijds in het streven te voorkomen dat door overmatig afschot van in het wild levende dieren de ondergang, hetzij plaatselijk, landelijk of internationaal, van bepaalde soorten veroorzaakt wordt. Tussen deze grenzen zal in beginsel eenieder de jacht mogen uitoefenen.

De regeling van de jacht zal echter een zodanige moeten zijn, dat — binnen de genoemde begrenzing — een optimale wildstand behouden blijft. Daartoe is het ondermeer noodzakelijk regelen te stellen met betrekking tot de afmetingen, waaraan jachtvelden moeten voldoen.

Het is duidelijk dat, in het algemeen, de jacht op wild alleen dan behoorlijk kan worden uitgeoefend, wanneer deze jachtuitoefening plaatsvindt op terreinen van zodanige afmetingen, dat het daarop aanwezige wild daar gelegenheid vindt voor voeding, voortplanting, dekking en rust, en wel in die mate, dat dit wild zich daar bij voortduring kan ophouden. De jager is dan in staat door middel van afschot de wildstand te regelen en deze aldus op een redelijk peil te handhaven. Bijgevolg kan hij verantwoordelijk worden gesteld voor de handhaven van een te hoge wildstand en zal hij eventueel de gevolgen dragen van het overbejagen. Door het vaststellen van een minimum grootte van de jachtterreinen wordt bereikt dat cynegetisch aanvaardbare jachtterreinen ontstaan.

Gelet op de uiteenlopende feitelijke omstandigheden in de drie landen, is niet voorzien in een gelijke norm voor het ganse Beneluxgebied. De minimale oppervlakte, welke een aaneengesloten gebied moet vormen, is vastgesteld op 25 hectare voor het Beneluxgebied ten noorden en ten westen van de lijn Samber en Maas op Belgisch grondgebied en op 50 hectaren ten zuiden van deze lijn. Daarenboven is de jacht op waterwild toegestaan op terreinen van geringere oppervlakte, mits deze, op het ogenblik dat die jacht wordt uitgeoefend, een minimum aaneengesloten wateroppervlakte van een hectare omvatten. Nochtans kunnen geen

geringere minimum-oppervlakten worden vastgesteld dan die, welke op de datum van ondertekening der Overeenkomst op grond van de nationale wetgeving gelden.

Artikel 4

De doelstellingen van de jachtwet brengen mee dat de wetgever al het mogelijke doet om de rechtszekerheid te verhogen. Dit is van bijzonder belang wanneer het gaat om de bepaling van de tot jagen geoorloofde middelen, tuigen en methoden. Een nauwkeurige opsomming is derhalve wenselijk.

Middelen, tuigen en methoden die van oudsher gebruikt worden bij de jacht behoeven geen nadere omschrijving, hoewel het kan voorkomen dat het onbeperkt gebruik daarvan in het belang van de jacht en van een doeltreffende bescherming van de natuur niet langer kan worden geduld.

Het is echter niet uitgesloten dat nieuwe middelen, tuigen en methoden of wijzigingen van in gebruik zijnde geoorloofde middelen tot jagen zullen worden gebruikt in het Beneluxgebied.

Een positieve en limitatieve opsomming der tot jagen geoorloofde middelen, tuigen en methoden biedt het voordeel dat aanstonds doelmatig kan worden ingegrepen tegen het gebruik van niet geoorloofde. Wanneer dergelijke nieuwigheden niet indruisen tegen de gangbare opvattingen inzake jacht, bestaat er geen bezwaar tegen aanpassing van de lijst der geoorloofde middelen, tuigen en methoden.

Artikel 5

Een belangrijk element in de bestrijding van de stroperij is de reglementering van het vervoer en het in de handel brengen van wild.

In België is het verboden vanaf de derde dag na de sluiting van de jacht wild te koop te stellen, te verkopen, te kopen, te vervoeren of te venten. In gesloten tijd is het eveneens verboden aan handelaars in voedingswaren en restaurateurs wild voorradig te hebben, zelfs buiten hun woning, en is het aan eenieder verboden wild te verbergen of voorradig te houden voor rekening van handelaars. Wild mag slechts worden te koop gesteld of gekocht vanaf de dag die op de opening van de jacht volgt. Het vervoeren van dood wild is derhalve wettelijk verboden gedurende de gesloten jachttijd, welke ook de herkomst van het wild is of in welke vorm dan ook

(vers, bevroren, ingeblikt). Levend wild mag slechts vervoerd worden voor de herbevolking van de jachtgebieden en met machtiging van de Minister van Landbouw.

In de Nederlandse jachtwet is het vervoeren van en de handel in wild in gesloten en geopende jachttijd vrij uitputtend geregeld. Samenvattend komen de gestelde regelen eigenlijk neer op een verbod van vervoer of het onder zich hebben van wild in gesloten of geopende jachttijd, indien het wild niet op legale wijze is verkregen. Wildhandelaars mogen evenwel in gesloten jachttijd wild verhandelen, vervoeren of doen vervoeren mits het vervoer gedekt is door een geleidebiljet. Geschoten grof wild moet bovendien voorzien zijn van wildmerken verstrekt door het Ministerie van Landbouw. Bepaalde wildsoorten mogen niet ongemerkt vervoerd worden, terwijl het vervoer door anderen dan de vergunninghouder slechts is toegestaan voor zover dit vervoer gedekt is door een, door laatstgenoemde afgegeven, geleidebiljet.

Krachtens de Luxemburgse jachtwet is het vervoer van wild in gesloten jachttijd verboden. Nochtans is de invoer van wild toegestaan mits de wettelijk geoorloofde herkomst is aangetoond.

Gegeven de hiervoor beschreven situatie en rekening houdend met het feit dat een normale afzetperiode moet worden voorzien voor de verkoop en het vervoer van wild na de sluiting van de jacht, bepaalt artikel 5 dat tot 10 dagen na de sluiting van de jacht het regime ten aanzien van het vervoer en het in de handel brengen van wild in open jachttijd mag worden toegepast.

In het tweede lid wordt gesteld dat buiten de open jachttijd het vervoer en het in de handel brengen van wild slechts zijn toegestaan met inachtneming van de nationale wettelijke regelen.

Het begrip « in de handel brengen » dient uiteraard in zeer brede zin te worden opgevat ; het omvat o.a. het voorhanden hebben of bewaren, het bereiden, bewerken of anderzins behandelen, het uitstellen, verpakken, invoeren, het te koop aanbieden, verkopen, al dan niet kosteloos overdragen, verspreiden en ruilen.

Artikel 6

Dit artikel sluit nauw aan bij de regelingen voorzien in artikel 5

en voorziet essentieel hetzelfde regime voor in-, uit- en doorvoer als voor het nationaal vervoeren en in de handel brengen van wild.

Ook in dit verband zal geleidelijk aan, door de onderlinge toenadering van de wetgevingen, een uniform Beneluxregime tot stand kunnen worden gebracht.

Artikel 7

Dit artikel bevat het basisprincipe dat de in het wild levende vogelsoorten, die niet als wild zijn aangemerkt, dienen te worden beschermd. De concrete toepassing van dit beginsel zal door het Comité van Ministers worden uitgewerkt door de bepaling van de beschermingsmaatregelen, alsmede van de vogelsoorten waarop deze bescherming betrekking heeft, zonder dat deze maatregelen nochtans afbreuk zullen kunnen doen aan het in artikel 8 bepaalde.

Met de algemene uitdrukking « vogelsoorten » wordt bedoeld de soorten vogels volgens de algemeen aanvaarde wetenschappelijke classificatie. Om betwistingen uit te sluiten is het immers wenselijk gebleken alle ondersoorten, rassen of variëteiten van een gegeven vogelsoort te beschermen, ook al komt niet iedere ondersoort of ras van een bepaalde vogelsoort thans in het Beneluxgebied bestendig voor. De bescherming van de in het wild levende vogels is thans in de drie landen nog niet op een uniforme wijze geregeld ; unificatie kan nog enige tijd vergen.

Artikel 8

Krachtens dit artikel verbindt elk der drie Regeringen zich haar nationale wetgeving zodanig aan te passen dat de handel van in het wild levende vogels, aangewezen krachtens artikel 7, alsmede van hun eieren en jongen, in de drie Beneluxlanden verboden is. Deze bepaling sluit aan bij het in artikel 7 bepaalde. Hoewel dit in beginsel ook geldt voor opgezette exemplaren kunnen de nationale autoriteiten, voor zover hun wetgeving daartoe ruimte laat, ontheffing van dit verbod verlenen.

Krachtens het tweede lid van artikel 8 is het vervoeren van de, in de voorgaande alinea bedoelde, in het wild levende vogels, alsmede van hun eieren en jongen, in elk van de landen slechts toegestaan krachtens de regelen van toepassing in het land waar het vervoer plaatsvindt. Deze maatregel is voorzien in afwachting van de totstandkoming van een uniform Benelux-regime op dit stuk.

Aangezien het in de handel brengen van in het wild levende vogels, aangewezen krachtens art. 7, alsmede van hun eieren en jongen, op grond van lid 1 van art. 8 verboden is, kan worden volstaan met het toezicht op de naleving van het verkoopverbod en van de vervoerreglementering in het binnenland van elk der landen en aan de buitengrenzen van het Beneluxgebied (zie ook art 10.)

Artikel 9

Dit artikel bepaalt dat de in-, uit- en doorvoer van alle vogels, levend of dood, alsmede van hun eieren en jongen, slechts wordt toegestaan met voorafgaande machtiging. Deze beperking vindt haar oorsprong in het feit, dat in de huidige situatie de in-, uit- en doorvoer van in het wild levende vogels weliswaar verboden is, doch dit verbod al te gemakkelijk omzeild wordt door het ten invoer aangeven van vogels als zijnde exotische vogels, terwijl het in feite gaat om in Benelux in het wild levende vogelsoorten. Door het instellen van de voorafgaande machtiging en het voorleggen van de nodige bewijsstukken zullen frauduleuze in- en uitvoerverklaringen ten zeerste bemoeilijkt worden.

Het instellen van dit systeem van voorafgaande machtiging berust tevens op de overweging dat sommige overzeese landen bepaalde vogelsoorten, die aldaar voorkomen, wensen te beschermen en daarom de uitvoer ervan verbieden. Teneinde bij te dragen tot de bescherming van deze vogelsoorten in die landen, zijn de Beneluxlanden van oordeel dat de invoer van deze soorten dient te worden gereguleerd.

Artikel 10

Overeenkomstig de doelstellingen van de Benelux Economische Unie is in dit artikel bepaald, dat het toezicht op de naleving van het bepaalde in de artikelen 5, 6, 8 en 9 wordt uitgeoefend in het binnenland van elk der landen, aan de buitengrenzen van Benelux en niet bij gelegenheid van de overschrijding van de binnengrenzen van Benelux.

Het ligt overigens in de bedoeling om, door een toenadering van de nationale jachtwetten, geleidelijk een uniforme Benelux-regeling inzake het vervoer van wild tot stand te brengen.

Artikel 11

Dit artikel biedt de mogelijkheid om, met instemming van het Comité van Ministers, af te wijken van de bepalingen inzake in-, uit- en doorvoer, alsmede inzake het vervoer; dit heeft voornamelijk ten doel in een geünificeerd Benelux-douanegebied een voldoende soepele toepassing mogelijk te maken van de nationale regelingen met betrekking tot de jacht en de vogelbescherming. Zulks voorkomt dat schade wordt toegebracht aan de belangen van enig partnerland, dat betrokken is bij vorenbedoelde handelingen en welks wetgeving ten opzichte van de wetgeving van het land waar de handeling plaatsvindt verschillen vertoont, welke niet strijdig zijn met de Overeenkomst (bv. ten gevolge van bepaalde vervoersverboden tijdens gesloten jachtijd).

Artikel 12

De instelling, op grond van de onderhavige Overeenkomst, van een gecoördineerd regime sluit niet uit dat in één of meer der landen bijzondere maatregelen kunnen of moeten worden getroffen met betrekking tot aangelegenheden, waarvoor in de Overeenkomst geen regeling is voorzien. Om deze reden, alsmede ter voorkoming van elk misverstand dienaangaande, voorziet artikel 12 uitdrukkelijk in de mogelijkheid voor elk der Regeringen haar wetgeving aan te vullen, op voorwaarde echter dat deze aanvullende bepalingen niet strijdig zijn met de overeenkomst.

Voorts spreekt het wel vanzelf dat elk der drie Regeringen tevens het recht heeft in de nationale wetgeving verdergaande beschermingsmaatregelen te handhaven of op te nemen dan die, welke zijn voorzien in deze Overeenkomst.

Artikel 13

Het is logisch dat de Beneluxlanden de bevoegdheid behouden om mits met voorafgaande instemming van het Comité van Ministers, in het belang van de wetenschap, de natuurbescherming of ter voorkoming van schade, maatregelen te nemen, welke afwijken van het bepaalde in vorige artikelen (lid 1).

In lid 2 is echter bepaald, dat elk der Regeringen in dringende gevallen deze maatregelen eenzijdig kan nemen en toepassen

zonder de instemming van het Comité van Ministers, doch slechts voor een tijd van ten hoogste drie maanden; deze maatregelen kunnen niet worden hernieuwd.

Artikel 14

Teneinde een uniforme interpretatie van de bepalingen van de Overeenkomst te bevorderen, wordt in artikel 13 aan het Benelux-Gerechtshof de rechtsprekende en adviserende bevoegdheid toegekend, welke wordt omschreven in de hoofdstukken III en IV van het op 31 maart 1965 te Brussel gesloten Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof. Hierdoor wordt, in het geval dat een nationaal rechtscollege in twijfel verkeert over de interpretatie van een bepaling van de Overeenkomst, de mogelijkheid en, in sommige gevallen, zelfs de plicht in het leven geroepen om een beslissing van het Benelux-Hof uit te lokken.

Artikelen 15 en 16

Deze artikelen bevatten een aantal, in Benelux-Overeenkomsten gebruikelijke, slotbepalingen, welke geen nader commentaar behoeven.